

وبینار آموزشی «تیم‌سازی»

تیم‌سازی

مدرس: **دکتر امیر پیدلوسی**

موضوع: **تیم‌سازی**

تاریخ: **۲۵ مرداد ۱۳۹۹**

ساعت: **۱۶ الی ۱۳**

شهر: **تهران**

آدرس: **تهران، خیابان ولیعصر، پلاک ۱۱، طبقه ۱۱**

تلفن: **۰۲۱ - ۷۱۱۴۴۰۰۰**

وبسایت: **www.ENOVENT.ir**

رسانا

خبرنامه روزانه سندیکای صنعت برق ایران

شنبه ۲۵ مرداد ۱۳۹۹

۲۶۹۹

وبینار آموزشی «تیم‌سازی» ۳ شهریور

تاکید سندیکا بر لزوم ساماندهی شاخص‌های تعدیل

در ابتدای جلسه گزارشی از پیگیری مصوبات هیأت مدیره و اقدامات صورت گرفته در طول دو هفته گذشته توسط دبیر سندیکا ارائه شد. در این گزارش به جلسه هیأت رئیسه سندیکا با معاون وزیر نیرو در خصوص تاثیر شرایط کنونی اقتصاد کشور بر قراردادهای صنعت برق، جلسه با مدیرعامل شرکت توانیر، جلسات برگزار شده با مرکز توسعه صادرات و پشتیبانی صنایع آب و برق در خصوص توسعه صادرات خدمات فنی و مهندسی، جلسه با معاونت کسب و کار و رئیس کمیسیون کسب و کار اتاق تهران در خصوص موانع تبیین بخشنامه ۱۴/۵، استعلام مرحله دوم مطالبات اعضا از شرکت‌های تابعه وزارت نیرو، ارسال انتظارات صنعت برق ایران از مجلس یازدهم برای اعضای کمیسیون‌های مجلس و مدیران ارشد وزارت نیرو و همچنین استعلام ردیف‌های تعرفه مشمول ممنوعیت ثبت سفارش از شرکت‌های عضو اشاره شد.

هفتاد و هفتمین جلسه دوره هفتم هیأت مدیره سندیکای صنعت برق ایران، دوازده مرداد سال جاری با حضور اعضای هیأت‌مدیره و بازرسی سندیکا به صورت برخط برگزار شد.

- ۱- وبینار آموزشی «تیم‌سازی» ۳ شهریور
- ۲- انتشار سی و چهارمین ماهنامه شبکه انتقال برق
- ۳- ظرفیت نیروگاه‌های حرارتی به حدود ۶۸ هزار مگاوات رسید
- ۴- پیش بینی آمریکا از سرنوشت نامعلوم بازار انرژی به دلیل شیوع کرونا
- ۵- شناسایی موانع اجتماعی برای احیا و تعادل بخشی منابع زیرزمینی آب
- ۶- فروش اوراق سلف نفتی "طرح جدید دولت" نیست
- ۷- نحوه و مبلغ دریافت مالیات از خریداران سکه اعلام شد
- ۸- آنچه سیاست‌های توزیع رانت و سیاست‌های تورم‌زا بر سر تولید آورد
- ۹- ۳ دلیل ناکامی شورای گفت‌وگو در تسهیل کسب و کار
- ۱۰- گواهی CE راهی برای ورود به بازار اروپا
- ۱۱- اطلاع رسانی عرضه سهام دولت

شماره ۲۱

ماهانامه شبکه انتقال برق

وضعیت پروژههای مأموریت ویژه ابلاغ شده به شرکت‌های برق منطقه‌ای

با توجه به شرایط خاص شبکه انتقال در هر منطقه از کشور برای عبور از بیش از ۹۹ تعدادی از طرح‌های توسعه و تقویت شبکه در اولویت قرار گرفت و طی تعدادی در آبان ماه سال ۹۸ از سوی شرکت توانیر به شرکت‌های برق منطقه‌ای ابلاغ گردید. براساس آخرین گزارش پیشرفت فیزیکی اعلام شده توسط معاونت‌های طرح و توسعه شرکت‌های برق منطقه‌ای، به طور میانگین طرح‌های مربوط به مأموریت‌های ویژه به‌صورت حدود ۷۰ درصد و طرح‌های مربوط به مأموریت‌های ویژه خط حدود ۳۶ درصد پیشرفت فیزیکی داشته‌اند. تعدادی از این پروژهها به اتمام رسیده و برق‌دار شده‌اند و تعداد دیگری نیز در مراحل نهایی تکمیل قرار دارند. البته با توجه به کمبود نقدینگی، شروع ویروس کرونا، مشکلات و چالش‌های اجرایی که در شاخه‌های قبلی به آن‌ها اتفاق افتاد، تعدادی از این پروژهها با تأخیر مواجه شده‌اند. همچنین برخی از پروژههای توسعه شبکه و دست

به اتمام پروژههای نیروگاهی هستند. بدین معنا که در صورت وجود پست نیروگاهی، احداث خطوط شبکه ضرورت می‌یابد. بنابراین با توجه به تأخیر در احداث این نیروگاهها، احداث پروژههای خطوط شبکه مرتبط به آن‌ها متوقف مانده است.

نصب یوزکوبین راکور شنت نوع خشک جهان در آلمان

شرکت مهندسی برق چند ملیتی Trench با یکی از بهترین معماران شبکه انتقال برق آلمان به منظور ساخت و نصب یک راکور شنت ۴۴۰ کیلوولت نوع خشک به توافق رسیده‌اند. قرار است این راکور در سال ۲۰۲۱ در یکی از پست‌های فشار قوی نصب شود. این راکورهای مازولان دارای مزایای زیر هستند:

- کاهش زمان نصب
- کاهش زمان تعمیر و نگهداری
- عدم وجود بوئینگ
- عدم وجود روشن سازگارگی با محیط زیست
- کاهش هزینه‌های واحدهای پدکی
- استحکام بیشتر در مقابل هارمونیکهای شبکه
- وجود عایق‌های سنگین در طول مسیر پیچ

سی و چهارمین شماره ماهنامه شبکه انتقال برق منتشر شد

سی و چهارمین شماره ماهنامه شبکه انتقال برق توسط دفتر برنامه‌ریزی توسعه شبکه انتقال، معاونت برنامه‌ریزی و امور اقتصادی توانیر منتشر شد.

به گزارش سندیکای صنعت برق ایران، سی و چهارمین شماره ماهنامه شبکه انتقال برق به منظور صرفه جویی در مصرف کاغذ به صورت الکترونیکی توسط دفتر برنامه‌ریزی توسعه شبکه انتقال، معاونت برنامه‌ریزی و امور اقتصادی توانیر منتشر شد.

برای سازماندهی موضوع شاخص‌ها با هماهنگی کمیته‌های مشاوران و حقوقی قراردادهای پس از جمع‌بندی در هیأت مدیره و هماهنگی با شرکت توانیر به صورت رسمی اعلام شود. با تصمیم اعضا مقرر شد با توجه به پیچیدگی احصا شاخص‌ها بصورت ماهیانه، سندیکا مخالفت خود را در خصوص شاخص‌های ماهیانه به سازمان برنامه اعلام کند.

با توجه به مشکلات بوجود آمده برای شورای هماهنگی تشکل‌ها، مقرر شد در صورت عدم تعیین تکلیف آینده شورا ظرف دو هفته آینده، سندیکا به سازمان برنامه اعلام کند که این شورا ظرفیت نمایندگی از همه تشکل‌های زیرمجموعه فعال در حوزه احداث و انرژی را ندارد و باید ب‌رای این موضوع چاره‌اندیشی شود و در صورت بی‌توجهی سازمان برنامه به موضوعات مرتبط با صنعت برق و احداث از ظرفیت کمیسیون‌های احداث و انرژی اتاق بازرگانی و نیز قوه قضاییه استفاده شود.

بررسی تنفس در قراردادهای محور بعدی جلسه بود که مقرر شد متن پیشنهادی سندیکا برای ابلاغ تنفس قراردادی برای مدیرعامل شرکت توانیر ارسال و هماهنگی لازم برای برگزاری جلسه فوری با معاون برنامه‌ریزی توانیر انجام شود. در پایان جلسه مقرر شد به منظور پیگیری چالش‌های اعضا با سازمان تامین اجتماعی، برگزاری هر چه سریعتر جلسه مشترک با مدیران این سازمان در اتاق تهران پیگیری شده و در صورت عدم نتیجه‌گیری از این جلسات، یک کنفرانس مطبوعاتی در این خصوص برنامه‌ریزی شود.

دریافت نظرات کمیته‌ها و اعضا در خصوص آخرین ویرایش قرارداد تیپ ارائه شده از سوی شرکت توانیر ارائه و مقرر شد جمع‌بندی پیشنهادات گردآوری شده و پس از تصویب در هیأت مدیره، به توانیر منعکس شود. همچنین مقرر شد کمیته حقوقی و قراردادهای موضوع اصلاح آیین‌نامه معاملات را نیز پیگیری کند. با توجه به ارسال گزارش انتظارات بخش خصوصی صنعت برق از مجلس یازدهم برای هیأت رئیسه و کمیسیون‌های مجلس، مقرر شد سندیکا علاوه بر انجام پیگیری‌های لازم و درخواست برگزاری نشست مشترک با کمیسیون انرژی مجلس، گزارش ارسال شده را به عنوان محور اصلی نشست مذکور مد نظر قرار دهد. با موافقت هیأت مدیره مقرر شد در خصوص انعکاس مشکلات شرکت‌های دکل‌ساز به شرکت توانیر، پیش‌نویس نامه تهیه شده براساس پیشنهاد این کمیته، در اختیار هیأت مدیره قرار گرفته و نظرات اعضا در این خصوص اخذ و سپس براساس آن اقدامات لازم بعمل آید.

بررسی شاخص‌های موقت ابلاغی از سوی سازمان برنامه و بودجه دستور بعدی جلسه بود و بر این نکته تأکید شد که تعیین این شاخص‌ها مستلزم تعیین یک فرمول مشخص است و سندیکا باید تلاش کند این فرمول را تهیه و به سازمان برنامه ارائه دهد. بر این اساس مقرر شد در این مرحله برای اعلام شاخص‌ها به شرکت توانیر از ظرفیت کمیته مشاوران نیز استفاده و با این اقدام استعلام از سازندگان و پیمانکاران تکمیل شود. همچنین بنا شد با همکاری کمیته مشاوران نسبت به تهیه فرمول پیشنهادی با همکاری آقای مهندس دقت اقدام شود. مقرر شد پیشنهاد سندیکا

همچنین انعکاس مشکلات شرکت‌های دکل‌ساز به توانیر در رابطه با مواد اولیه ساخت دکل، هماهنگی با معاونت توسعه بازار و مطالعات اقتصادی بورس کالای ایران در خصوص شناسایی روش‌های نوین تامین مالی و راهکارهای خلاقانه تامین مواد اولیه در صنعت برق، هماهنگی ابلاغ لزوم درج ضوابط تعدیل در اسناد ارجاع کار از سوی شرکت توانیر، تهیه پیش‌نویس تفاهم‌نامه همکاری مشترک سندیکا با انجمن صنفی شرکت‌های صنعت آب و فاضلاب، هماهنگی با شرکت ساتکاب به‌منظور احیای مجدد کارگروه‌های مشترک و نیز جمع‌آوری نظرات کمیته‌ها و اعضای سندیکا در خصوص آخرین ویرایش قرارداد تیپ بخش دیگری از این گزارش بود.

ارائه گزارشی از چالش‌های ناشی از عدم ابلاغ دستورالعمل جبرانی نواسانات نرخ ارز توسط ریاست کمیته حقوقی و قراردادهای سندیکا محور بعدی جلسه بود و مقرر شد سندیکا راسا برگزاری یک جلسه مشترک با سازمان برنامه را به منظور طرح مسائل مبتلا به فعالان حوزه نیرو، از کمیسیون انرژی اتاق ایران پیگیری کند. همچنین بنا شد با همکاری کمیسیون انرژی اتاق بازرگانی ایران از دکتر عدل برای نشست مشترکی با فعالان صنعت آب و برق و اعضای کمیسیون دعوت به عمل آمده و سندیکا موضوعات قابل طرح در این جلسه را گردآوری و در جلسه ارائه کند. همچنین با توجه به تفاهم‌نامه همکاری سندیکا با انجمن صنفی شرکت‌های صنعت آب و فاضلاب، مقرر شد از ظرفیت‌های ارتباطی این انجمن برای پیگیری موضوع استفاده شود. در ادامه گزارشی از اقدامات انجام شده برای

که عدم قطعیت بازار انرژی به علت بیماری همه گیر کرونا همچنان باقی خواهد ماند چرا که تلاش ها برای مهار این بیماری و بازگشایی اقتصادها همچنان ادامه دارد.

این اداره در گزارش خود با عنوان "چشم انداز کوتاه مدت انرژی در ماه اوت" اعلام کرد که کاهش فعالیت های اقتصادی به علت بیماری همه گیر کووید-۱۹ باعث ایجاد تغییر در الگوی تقاضا و عرضه انرژی در سال ۲۰۲۰ شده است.

بر اساس این گزارش، ابهامات در چشم انداز همه منابع انرژی از جمله سوخت های مایع، گاز طبیعی، برق، زغال سنگ و انرژی های تجدیدپذیر همچنان ادامه دارد.

در مورد قیمت های نفت خام، این اداره پیش بینی کرد که در نیمه دوم سال ۲۰۲۰ قیمت نفت برنت به طور متوسط ۴۳ دلار برای هر بشکه خواهد بود و در سال ۲۰۲۱ به متوسط ۵۰ دلار در هر بشکه افزایش خواهد یافت.

اداره اطلاعات انرژی آمریکا همچنین پیش بینی کرد که سطح موجودی بالا و تولید نفت خام مازاد، فشارها برای افزایش قیمت را در ماه های آینده محدود می کند.

در این گزارش همچنین آمده است: اما با کاهش موجودی انبارهای نفت در سال ۲۰۲۱ این فشارها افزایش خواهد یافت.

اداره اطلاعات انرژی آمریکا تخمین زده است که موجودی جهانی سوخت های مایع در نیمه اول سال ۲۰۲۰ با سرعت ۶,۴ میلیون بشکه در روز افزایش خواهد یافت و انتظار می رود که در نیمه دوم سال ۲۰۲۰ با سرعت ۴,۲ میلیون بشکه در روز و سپس در سال ۲۰۲۱ با سرعت ۰,۸ میلیون بشکه در روز کاهش یابد.

پیش بینی آمریکا از سرنوشت نامعلوم بازار انرژی به دلیل شیوع کرونا

اداره اطلاعات انرژی آمریکا پیش بینی کرد که عدم قطعیت بازار انرژی به علت بیماری همه گیر کرونا همچنان باقی خواهد ماند چرا که تلاش ها برای مهار این بیماری و بازگشایی اقتصادها همچنان ادامه دارد.

به گزارش خبرگزاری تسنیم به نقل از شینهوا، اداره اطلاعات انرژی آمریکا روز سه شنبه پیش بینی کرد

ظرفیت نیروگاه های حرارتی به حدود ۶۸ هزار مگاوات رسید

ظرفیت تولید برق حرارتی در اختیار بخش خصوصی است.

معاون برنامه ریزی شرکت تولید نیروی برق حرارتی گفت: در حال حاضر ظرفیت نیروگاه های کشور اعم از حرارتی، برقایی، تجدیدپذیر، دیزلی، مقیاس کوچک و اتمی به ۸۳ هزار و ۶۷۵ مگاوات رسیده که ۸۱ درصد از این ظرفیت مربوط به نیروگاه های حرارتی است.

وی افزود: هم اکنون واحدهای سیکل ترکیبی با ظرفیت ۲۸ هزار و ۲۴۹ مگاوات (۴۱,۷ درصد)، واحدهای گازی با ظرفیت ۲۳ هزار و ۶۵۷ مگاوات (۳۴,۹ درصد) و نیروگاه های بخاری با ظرفیت ۱۵ هزار و ۸۲۹ مگاوات (۲۳,۴ درصد)، نیروگاه های حرارتی کشور را تشکیل می دهند.

تهران - ایرنا - معاون برنامه ریزی شرکت تولید نیروی برق حرارتی گفت: مردادماه امسال با راه اندازی نخستین واحد بخار نیروگاه سیکل ترکیبی ارومیه، ظرفیت اسمی نیروگاه های حرارتی کشور به ۶۷ هزار و ۷۳۵ مگاوات رسید. به گزارش روز شنبه پایگاه اطلاع رسانی شرکت تولید نیروی برق حرارتی ایران، «حمیدرضا عظیمی» افزود: تاکنون ۵۵۷ واحد تولید برق حرارتی در کشور احداث شده است.

وی ادامه داد: افتتاح پروژه نیروگاه ارومیه تعداد واحدهای حرارتی تحت مالکیت بخش خصوصی و صنایع بزرگ رابه ۳۷۷ واحد و ظرفیت آن را نیز به ۴۵ هزار و ۷۳۲ مگاوات رساند. عظیمی خاطر نشان کرد: ۶۷,۵ درصد از کل

شناسایی موانع اجتماعی برای احیا و تعادل بخشی منابع زیرزمینی آب

تهران - ایرنا - موسسه تحقیقات آب وزارت نیرو با هدف شناسایی موانع اجتماعی پیاده سازی طرح احیا و تعادل بخشی منابع زیرزمینی، پروژه پژوهشی را کلید زد.

به گزارش روز شنبه روابط عمومی موسسه تحقیقات آب، شروع اقدام‌های دولتی برای حفاظت از منابع آب زیرزمینی به دهه ۱۳۴۰ و به خصوص

تدوین قانون آب و نحوه ملی شدن آن مربوط می‌شود که در آن مسدود کردن چاه حفر شده بدون پرداخت هیچ‌گونه خسارت در مناطق ممنوعه (در تاریخ ۱۳۴۲/۷/۱۴ برخی از مناطق و دشت‌ها ممنوعه اعلام شدند) مطرح شد. شدت حفاظت از منابع آب زیرزمینی تا جایی بود که در ماده ۲۱ این قانون، وزارت آب و برق وقت ملزم به ایجاد پلیس مسلح آب جهت حفاظت از آب شد. حفاظت از منابع آب زیرزمینی در قانون توزیع عادلانه آب در سال ۱۳۶۱ مجدد مورد توجه قرار گرفت، لیکن تبصره ماده ۳ این قانون، زمینه مجوز گرفتن چاه‌های غیرمجاز را فراهم کرد.

تسهیل برداشت از منابع آب زیرزمینی در نهایت منجر به افت منابع آب شد و این روند ادامه یافت تا آنکه طرح احیاء و تعادل بخشی منابع آب زیرزمینی کشور مشتمل بر ۱۵ پروژه در جلسه پانزدهم شورای عالی آب کشور در تاریخ ۲۵ شهریور ۹۳ مصوب شد. از آنجا که این طرح‌ها به طور عمده سلبی هستند (برای مثال سلب مالکیت چاه غیرمجاز و ممانعت از برداشت غیرمجاز آب) با مقاومت‌های اجتماعی زیادی روبرو شدند که مانع از اجرای صحیح و دقیق طرح شد. برای شناخت این مقاومت‌ها، تحقیقاتی توسط موسسه تحقیقات آب وزارت نیرو صورت گرفت.

نتایج تحقیقات نشان داد، یکی از موانع مهم اجرایی شدن طرح تعادل بخشی ناهم‌سویی قوانین کشور با طرح است. چنانکه هم‌راستا با اجرایی شدن طرح احیاء و تعادل بخشی قانونی تحت عنوان قانون «تعیین تکلیف چاه‌های آب فاقد پروانه بهره‌برداری» زمینه‌ساز مجوز دادن به چاه‌های فاقد پروانه (غیرمجاز) شد. مجوز گرفتن دوره‌ای چاه‌های غیرمجاز منجر به مقاومت اجتماعی زیادی

برای اجرای طرح شده است زیرا این شائبه را ایجاد کرده است که هر چاه غیرمجازی به مرور زمان پروانه بهره‌برداری اخذ خواهد کرد. در رابطه با برداشت غیرمجاز نیز نصب کنتور بر روی چاه به‌عنوان یکی از مهم‌ترین پروژه‌های این طرح تعریف شد. اما کماکان به دلیل نبود سازوکار واحد در قوانین و برنامه‌ها، موانع اجتماعی زیادی در برابر اجرای این طرح ایجاد شده است. بعنوان مثال متولی پرداخت هزینه نصب کنتور به‌دفعات در برنامه‌ها و قوانین تغییر یافته‌اند. در ماده ۱۲ قانون توزیع عادلانه آب، هزینه خرید کنتور چاه با بهره‌بردار است، لیکن در قانون بودجه سال ۹۴ تأمین اعتبار آن از محل طرح تعادل بخشی در نظر گرفته شده و بازپرداخت آن توسط متقاضی تعیین شده است.

مجدد در برنامه پنجم توسعه، مسوول پرداخت هزینه کنتور، دولت تعیین شده و حتی در تبصره ۸ لایحه بودجه سال ۱۳۹۶ نیز آمده است که وزارت نیرو کل هزینه‌های مربوط به تهیه و نصب کنتور حجمی یا هوشمند چاه‌های مجاز کشاورزی را از محل اعتبار طرح‌های «تعادل بخشی، تغذیه مصنوعی و کنترل سیل پیوست شماره ۱ این قانون» پرداخت کند. اما در برنامه ششم مجدد این هزینه به عهده بهره‌بردار گذاشته شد. این تغییر برنامه‌ها و وظایف، باعث شده است که کشاورزانی که با طرح‌های دولت همسو بوده و هزینه نصب کنتور را پرداخت کرده‌اند، در مقایسه با دیگران که در پرداخت هزینه مقاومت کردند و در نهایت دولت متحمل هزینه شد، متضرر شوند.

از سوی دیگر به دلیل کمبود بودجه تعداد محدودی کنتور برای هر دشت تعریف شده است. این مساله منجر به «نصب گزینشی کنتور بر روی چاه‌های

دشت» شده است. در خصوص نصب کنتور، به طور معمول بهره‌برداران مقاومت می‌کنند زیرا در یک سفره مشترک، برخی باید کنتور نصب کنند و برداشت از منابع آب توسط آنها ثبت و ضبط می‌شود؛ اما همسایه یگان کناری آنها بدون هیچ ضابطه‌ای به میزان نیاز خود از سفره مشترک برداشت می‌کنند.

موضوع‌های فوق الذکر نشان می‌دهند که طرح‌ها و قوانین به تنهایی بازدارنده برداشت نامتناسب از سفره آب زیرزمینی نیستند و همه مردم باید پلیس آب بوده و از منابع آب مشترک حفاظت محلی کنند. برای این کار اگرچه طرح مدیریت مشارکتی در قالب تشکل‌های آب بران در طرح احیا و تعادل بخشی دیده شده است، اما از آنجا که جلب مشارکت در قالب طرح بوده و نه خودجوش، موانع اجتماعی دیگری را سبب شده است.

این عوامل و موانع اجتماعی بیانگر این است که امر اجتماعی در مدیریت آب زیرزمینی، امری زیربنایی و مهم است. اما از آنجا که نتایج در کوتاه‌مدت ملموس نبوده و در بسیاری از موارد کمی و قابل‌شمارش نیست، بسیاری از مدیران در صرف بودجه برای آن تنگ‌دستی می‌کنند. این در حالی است که نتایج مطالعه‌های جهانی نشان داده است که بدون توجه به بعد اجتماعی مسائل آب هیچ برنامه حفاظتی به نحو مطلوب پیاده‌سازی نخواهد شد.

در همین راستا و با هدف بررسی موانع اجتماعی تعادل بخشی به منابع آب زیرزمینی، موسسه تحقیقات آب وزارت نیرو پروژه پژوهشی با عنوان "بررسی راهکارهای اجتماعی تسهیل اجرای طرح احیا و تعادل بخشی منابع آب زیرزمینی در کشور" را در دستور کار قرار داده است.

نحوه و مبلغ دریافت مالیات از خریداران سکه اعلام شد

رئیس کل سازمان امور مالیاتی کشور با صدور دستورالعملی، نحوه اخذ مالیات مقطوع عملکرد سال ۱۳۹۸ اشخاص حقیقی دریافت کننده سکه از بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران را ابلاغ کرد.

به گزارش ایسنا، امید علی پارسا نحوه اخذ مالیات از خریداران سکه در سال ۹۸ را تعیین کرد. در متن این بخشنامه آمده است: با توجه به مفاد مواد (۱) و (۹۳) قانون مالیات‌های مستقیم اصلاحی مصوب ۳۱/۴/۱۳۹۴ و بنا به اختیار حاصل از تبصره ماده (۱۰۰) قانون مذکور و به منظور تکريم مودیان و تسهیل وصول مالیات عملکرد سال ۱۳۹۸ دریافت کنندگان سکه تمام بهار آزادی از بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران، مشمولین مالیات مقطوع و تکالیف آنها مشخص شده است.

بر این اساس، تمامی اشخاص حقیقی خریدار سکه از بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران که در سال ۱۳۹۸ به دریافت حداکثر (۱۸۵) قطعه سکه اقدام کرده مشمول مالیات مقطوع موضوع این دستور

نیمایی است نه سنا! در این اوراق، ریسک نوسان قیمت دلار و نفت وجود دارد، اما دولت در این مورد تضمین می‌دهد که سرمایه‌گذاران در هیچ شرایطی متضرر نمی‌شوند و حداقل به میزان سقف سود سپرده بانکی نفع می‌برند.

همچنین اوراق سلف موازی این امکان را به خریداران می‌دهد که در صورت نیاز، آن را در بازار ثانویه به فروش برسانند. در شرایط فعلی، حتی اگر دولت به میزان نصف حجم پیش‌بینی شده، موفق به تامین مالی از این محل شود، می‌تواند سایه کسری بودجه را از متغیرهای پولی بردارد.

محمود واعظی رئیس دفتر رئیس جمهور در تشریح جزئیات طرح نفتی دولت اعلام کرده است: ما می‌بینیم مردم به دنبال خرید طلا و ارز می‌روند و قیمت این‌ها بالا و پایین می‌رود. ما می‌خواهیم این امکان را برای مردم به وجود بیاوریم تا افراد بتوانند به اندازه توان خود از یک تا ۱۰۰ هزار بشکه نفت بخرند و با سازوکاری که آماده می‌شود، اطمینان داده می‌شود که از آنچه سود بانک است، کمتر نمی‌شود. رئیس دفتر رئیس جمهور ادامه داد: یعنی تضمینی داده می‌شود اگر کسی تعدادی بشکه نفت خریداری کرد اگر بخواهد سال آینده بفروشد، اگر قیمت نفت بین المللی که الان مثلا شاید حدود ۳۸ دلار است، اگر آن موقع زمان ۵۰ و یا ۶۰ دلار شد، مانند هر کالای دیگری می‌تواند به قیمت آن روز بفروشد. واعظی یادآور شد: ما نمی‌خواهیم اگر مردم در این طرح سرمایه‌گذاری می‌کنند و قیمت نفت به زیر قیمت امروز مثلا به بشکه‌ای حدود ۳۰ دلار کاهش یافت، ضرر کنند. برای همین هم پیش‌بینی کردیم بر اساس نرخ سود بانکی مثلا ۱۷ تا ۱۸ درصد سالانه باشد که مابه‌التفاوت آن را شرکت نفت ایران تامین می‌کند.

۱۴۰۱ است، آنهم درحالی که مهمترین ایراد به طرح جدید نفتی دولت بدهکار کردن دولت آینده بوده است.

با این حال اما یک عضو کابینه دولت دوازدهم به خبرنگار تسنیم گفت: فروش اوراق سلف نفتی در بورس انرژی هیچ ربطی به طرح جدید دولت ندارد و ماه‌هاست اعلام می‌شود و تا الان هم ظاهراً خریداری نداشته است.

وی تأکید کرد: هنوز کلیات طرح دولت مبنی بر فروش نفت به مردم به تأیید مقام معظم رهبری نرسیده است؛ در صورتی که کلیات به تأیید ایشان برسد، بررسی و تصویب جزئیات در دولت آغاز خواهد شد.

به گزارش تسنیم، رئیس جمهور در روزهای اخیر گفته بود: "در جلسه سران قوا تصمیمات و نتایج مهمی گرفته شد که پس از به نتیجه رسیدن در هفته آینده و موافقت مقام معظم رهبری اعلام می‌شود که گشایشی اقتصادی در کشور بوجود می‌آید و بی‌تردید دست دولت مقداری باز می‌شود."

دولت در جلسه سران قوا پیشنهاد داده با استفاده از قرارداد اوراق سلف موازی اقدام به پیش فروش نفت کند. با این سیاست دولت در شرایط کنونی بخشی از نفت صادراتی را به خریداران پیش فروش می‌کند و یک تا دو سال آینده نفت تعهد داده شده را به آنان تحویل می‌دهد. پیشنهاد دولت این است که در قالب این قرارداد ۲۰۰ میلیون بشکه نفت را برای دوره یک تا ۲ ساله به فروش رسد.

درحالی اعلام شده بود که اوراق جدید دولتی، قرار است با نرخ ارز سامانه سنا قیمت بخورد و جنس اوراق از نوع، سلف موازی است که کسب اطلاع خبرنگار اقتصادی خبرگزاری تسنیم، بیانگر آن است که مبنای نرخ ارز در طرح دولت نرخ ارز

فروش اوراق سلف نفتی "طرح جدید دولت" نیست/ کلیات طرح جدید هنوز به تأیید نهایی نرسیده است

درحالی فروش اوراق سلف نفتی از روز یکشنبه ۲۶ مرداد در بورس انرژی آغاز می‌شود که یک عضو کابینه دولت روحانی به خبرنگار تسنیم گفت: این موضوع مربوط به طرح جدید دولت نیست و از ماه‌ها قبل اعلام شده و خریداری هم ندارد.

به گزارش خبرنگار اقتصادی خبرگزاری تسنیم، اعلام خبر فروش اوراق سلف نفتی طی روز یکشنبه آینده ۲۶ مرداد ماه در تالار بورس انرژی باعث شده تا این گمانه مطرح شود که طرح دولت مبنی بر فروش نفت به مردم رسماً اجرایی شده است.

بر اساس اطلاعیه ای که در روی سایت کدال منتشر شده در اینروز ۵۲۹ هزار ۳۱۲ بشکه نفت خام سنگین ایران عرضه خواهد شد. قیمت هر بشکه ۹۴۴ هزار و ۶۲۲ تومان تعیین شده است. حداقل خرید برای هر نفر در این عرضه اولیه یک بشکه و حداکثر ۲۰ هزار بشکه است. بر اساس این اطلاعیه، حداکثر ۱۰ روز کاری پس از پایان دوره عرضه اولیه معاملات ثانویه این اوراق آغاز می‌شود. گمانه زنی‌ها زمانی جدی‌تر شد که اوراق سلف نفتی دو ساله بوده و سر رسید قرارداد ۲۶ مرداد

کشور مورد بررسی، ایران در کشورهای انتهای فهرست از نظر شاخص ادراک فساد قلمداد شده که خود توضیح‌دهنده مسائل بسیاری است. قرار گرفتن در لیست سیاه FATF را نیز باید به موانع مرادات تجاری بین‌المللی ایران اضافه کرد.

با توجه به آمارهای موجود مشخص است که دولت در سطح اقتصاد داخلی باید تغییرات عمده‌ای ایجاد بکند و همه مشکلات را نمی‌توان بر گردن تحریم‌ها انداخت. در سطح اقتصاد کلان، دولت باید به فکر حفظ ارزش پول ملی باشد. در دوره‌های با نوسانات بسیار بالا، شوک ارزی هم بر تقاضا هم بر عرضه ایجاد کرده است. همچنین باید توجه داشت که قدرت خرید بنگاه‌های تولیدی بالطبع چقدر دستخوش نوسان شده است. مشکلات تامین مالی بنگاه‌ها نیز همچنان وجود دارد و همه اینها یعنی تحمیل هزینه بر بنگاه‌ها و تا زمانی که اصلاحات اساسی در اقتصاد داخلی ایران انجام نشود گذر زمان و امید به بهبود وضعیت تجارت چه داخلی چه بین‌المللی امید عبثی است.

گزارش پژوهش‌های مجلس در خصوص وضعیت اقتصاد سال ۹۹ ایران نشان می‌دهد در صورتی‌که بخواهیم به سطح درآمد سرانه سال ۱۳۹۰ بازگردیم حداقل به شش سال زمان نیاز است و این به خوبی نشانگر کاهش قدرت خرید ناشی از هدف‌گذاری غیراصولی در اهداف و سیاست‌های کلان اقتصادی کشور است که نتیجه‌ای جز فلج کردن اقتصاد و ورشکستگی بنگاه‌ها و فقر عمومی ندارد. بنگاه‌های کوچک با توجه به وابستگی بیشتری که به منابع داخلی برای تامین سرمایه در گردش خود و همچنین لزوم پرداخت هزینه‌های جاری دارند، در معرض آسیب‌های شدیدتر در

شرایطی، عقل سلیم حکم می‌کند که مردم به جای نگهداری ریال، آن را تبدیل به دارایی‌هایی کنند که ارزش پولشان در درازمدت حفظ شود. و این موضوع ناخودآگاه بستر را برای فعالیت‌های سوداگرانه عده‌ای خاص مهیا می‌سازد. این نوسانات هرروزه و دامنه نامعلوم آن، اولین صدمات خود را به چرخه تولید و بنگاه‌های تولیدی کوچک و متوسط وارد می‌آورد حال آنکه یکی از شعارهای برنامه توسعه ششم جهش تولید است. به نظر می‌رسد که دولت به جای فراهم آوردن حمایت‌های لازم از اقتصاد به دنبال رقابت با بخش خصوصی و پیدا کردن راه‌هایی برای جبران کسری ناشی از سیاست‌های بودجه‌ریزی غلط است.

حاکمیت اقتصاد دولتی، عدم اجرای صحیح قوانین و عدم پایبندی به مالکیت خصوصی افراد همگی باعث بالا بودن رتبه ریسک کشور در فعالیت‌های تولیدی شده است. در این راستا نگاهی به گزارش بانک جهانی اخیر به خوبی گواه نامناسب بودن شاخص‌های مختلفی است که بر مبنای آنها سرمایه‌گذاران انگیزه لازم را برای سرمایه‌گذاری در یک کشور پیدا می‌کنند. وضعیت محیط کسب‌وکار در شاخص رقابت‌پذیری جهانی سال ۲۰۱۹، رتبه ایران ۹۹ از ۱۴۰ کشور جهان و ۱۷ از ۲۰ کشور منطقه گزارش شده است. بدترین نماگرها مربوط به بازار کار (رتبه ۱۴۰) یعنی آخرین رتبه در بین ۱۴۰ کشور، عدم ثبات اقتصاد کلان (رتبه ۱۳۴) و عدم کارایی بازار کالا (رتبه ۱۳۳) بوده است. رتبه ایران در شاخص بین‌المللی حقوق مالکیت ۱۰۳ از ۱۲۹ کشور در سال ۲۰۱۹ بوده است. در خصوص شاخص ریسک در رتبه‌بندی جهانی نیز از جمله کشورهایی است که بالاترین ضریب ریسک را دارد. در گزارش سازمان شفافیت بین‌الملل در بین ۱۶۸

اقتصاد ایران سال‌های متمادی است که به دلیل سیاست‌های غلط با رانت و فساد ناشی از قیمت‌گذاری دولتی کالاها و خدمات مواجه است. درحالی‌که آمارها نشان می‌دهند که طی ۳۹ سال از ۵۰ سال میانگین تورم در کشور حدود ۱۸ درصد بوده است، قیمت‌گذاری دولتی کالاها و خدمات در این شرایط در عمل باعث شکل‌گیری کاسبان و دلالان و در نتیجه رانت و فساد شده است. فساد که به دلیل انباشت سال‌ها سیاست اشتباه و عدم نظارت و پیگیری به سختی قابل مهار شده است. از طرفی، حمایت کلی و شعاری از صادرات صرفاً به منظور بازگشت ارزهای صادراتی و وضع تعرفه‌های سنگین بر واردات با شعار حمایت از تولید داخلی بدون توجه به مزیت رقابتی صرفاً در کوتاه‌مدت می‌تواند با کاهش کسری بودجه به برخی از مشکلات کمک کند ولی در درازمدت برای حمایت از بخش خصوصی واقعی و صادرکنندگانی که به طور سالم مشغول به کار هستند نیاز به بازبینی مشوق‌های حمایتی است.

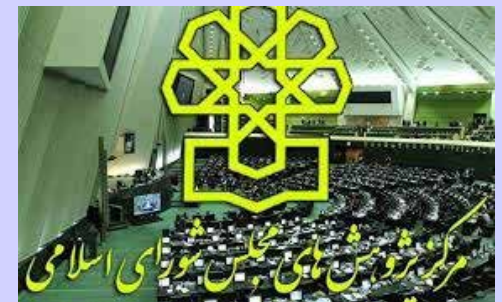
آنچه روی کاغذ به نام حمایت از تولید داخلی و رشد اقتصادی هر ساله هدف‌گذاری و برنامه‌ریزی می‌شود، با آنچه در عمل اتفاق می‌افتد فاصله معناداری دارد. حمایت‌های بی‌سرانجام از صنعت خودرو نمونه بارز این سیاست‌های اشتباه است. در واقع هزینه حمایت از تولید داخلی ناپره‌ور، از محل رفاه مردم جبران می‌شود. درحالی‌که دولت می‌توانست به جای این سیاست‌های ناکارآمد، به حمایت از بنگاه‌هایی که می‌توانستند با کمی نقدینگی احیا شوند و ارزش افزوده‌ای به چرخه تولید بیاورند، پردازد. در کمتر اقتصادی دیده می‌شود که بازدهی سرمایه‌گذاری در بورس، طلا و... به وضعیتی که در حال حاضر در اقتصاد کشور شاهد آن هستیم برسد، در چنین

آنچه سیاست‌های توزیع رانت و سیاست‌های تورم‌زا بر سر تولید آورد

فریال مستوفی، عضو هیات نمایندگان اتاق ایران نوشت: مهم‌ترین عامل نرخ تورم در ایران حجم نقدینگی است و پس از آن انتظارات تورمی، مدیریت ناصحیح بازار ارز و ناتوانی در کنار رفتار سفته‌بازانه در بازارها، تورم وارداتی و ناترازی عرضه و تقاضا بوده که موثر بر رشد نرخ تورم هستند. دولت باید برای مهار تورم نقدینگی را کنترل و آن را به سمت تولید و فعالیت‌های مولد هدایت کند.

۳ دلیل ناکامی شورای گفت‌وگو در تسهیل کسب و کار

مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی متأسفانه تاکنون تبصره «۲» ماده (۱۱) قانون بهبود مستمر محیط و کسب و کار به طور مؤثری توسط دبیر شورا اجرا نشده و در واقع ضمانت اجرای پاسخ دولت به درخواست‌های فعالان اقتصادی در شورای گفت‌وگو، توسط دبیر شورای گفت‌وگو به کار گرفته نشده است.

به گزارش سندیکای صنعت برق ایران، مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی در گزارشی به ارزیابی عملکرد شورای گفت‌وگوی دولت و بخش

خصوصی پرداخت.

در بخش مدیریتی این گزارش نوشته شده است: شورای گفت‌وگوی دولت و بخش خصوصی از ابتدای سال ۱۳۹۰ به موجب ماده (۷۵) قانون برنامه پنجم توسعه تشکیل شد و به موجب بند «الف» ماده (۱۱) قانون بهبود مستمر محیط کسب و کار «مصوب بهمن ۱۳۹۰») موظف شد در جهت بهبود محیط کسب و کار در ایران اصلاح، حذف یا وضع مقررات یا رویه اجرایی به مسئولان مربوطه پیشنهاد دهد.

از مجموع ۱۳۳ دستور جلسه با موضوع بررسی شده خارج از دستور طی ۹۰ جلسه شورای گفت‌وگو، ۳۷ مورد به طور خاص به یک یا چند قانون یا مقرره مربوط است و منجر به مصوبه یا تصمیمی درخصوص آنها شده و ۱۰ مورد پیشنهاد اصلاح مقرره، اعم از تصویب نامه، بخشنامه و دستور العمل، بیشترین حجم فعالیت شورای گفت‌وگو را در میان انواع دیگر پیشنهادهای مقرراتی از جمله پیشنهاد اصلاح قانون، تأکید بر اجرای قانون، پیشنهاد تدوین طرح یا لایحه به خود اختصاص داده است.

یکی از نتایج مهم پژوهش حاضر، کم تعداد بودن دستور جلسات و مصوباتی است که به طور مستقیم به قوانین و مقررات باز می‌گردد. این در حالی است که چنین پیش فرضی وجود دارد که شورای گفت‌وگو، بیشترین وقت و توان خود را مصروف بررسی و پیشنهاد اصلاح قوانین و مقررات می‌کند. عدم اقدام شورای گفت‌وگو برای ورود به فرایند اصلاح مقررات و همچنین دستاوردهای معدود شورا در مواردی که به موضوع اصلاح یا حذف مقررات ورود کرده، نشانگر موانع متعدد در انجام این تکلیف است.

بررسی مواردی که در این هشت سال و نیم در دستور شورای گفت‌وگو قرار گرفته نشان می‌دهد در این سال‌ها، «تصویب مقرره» بیشتر در دستور شورای گفت‌وگو بوده و این شورا از اجرای کار ویژه اصلی خود، یعنی تبیین و پیگیری درخواست‌های متقابل فعالان اقتصادی از دولت (بند «پ» ماده (۱۱) قانون بهبود...) غافل مانده است؛ بر این اساس می‌توان گفت اراده قانونگذار از تشکیل شورای گفت‌وگو محقق نشده است.

شایان ذکر است مجلس شورای اسلامی در سال ۱۳۹۵ با اصلاح ماده (۱۱) قانون بهبود... در بند «الف» ماده (۱۲) «قانون احکام دائمی برنامه‌های توسعه کشور» (مصوب ۱۰/۱۱/۱۳۹۵) ظاهراً برای افزایش ضمانت اجرای تصمیمات این شورا مقرر کرده است: «مصوبات شورا حداکثر ظرف مدت سی روز در دستور کار هیئت دولت قرار می‌گیرد تا در جلسه هیئت دولت مطرح و نسبت به آن تصمیم‌گیری شود». می‌توان نتیجه گرفت این مصوبه خود به عاملی برای انحراف بیشتر شورای گفت‌وگو از ایفای وظیفه اصلی‌اش تبدیل شده است.

گفتنی است اسناد قانونی پشتوانه تشکیل شورای گفت‌وگو و گوی دولت و بخش خصوصی نشان می‌دهند این شورا اصولاً محل تصمیم‌گیری نیست، بلکه محل «تصمیم‌سازی» بر اساس بیان مطالبات و اقتناع است. در همان ماده (۱۱) قانون بهبود... ضمانت اجرای کافی و نسبتاً محکم برای مؤثر بودن تصمیمات این شورا پیش‌بینی شده است؛ به این ترتیب که دبیر شورای گفت‌وگو (رئیس اتاق ایران) موظف است قبل از تشکیل هر جلسه شورا، موضوعات در دستور (درخواست‌های تجمیع شده بخش خصوصی) را به رسانه‌ها اعلام کند و پس از هر جلسه نیز نتیجه جلسه را به صورت موافقت یا

مخالفت دولت با درخواست‌های فعالان اقتصادی به رسانه‌ها اعلام کند. متأسفانه در این هشت سال و نیم، این حکم قانونی (تبصره «۲» ماده (۱۱) قانون بهبود...) به طور مؤثری توسط دبیر شورا اجرا نشده و در واقع ضمانت اجرای پاسخ دولت به درخواست‌های فعالان اقتصادی در شورای گفت‌وگو، توسط رئیس اتاق ایران (دبیر شورای گفت‌وگو) به کار گرفته نشده است.

نکته بسیار مهم آن است که بخش عمده‌ای از دلایل ناکامی شورای گفت‌وگو در اجرای تکالیف مندرج در بند «الف» ماده (۱۱) «قانون بهبود...» و دیگر تکالیف مندرج در ماده (۱۱) برای شورای گفت‌وگو، به رویکردها و عملکرد دولت بازمی‌گردد؛ بدین شرح که اولاً: بخش عمده‌ای از ترکیب شورای گفت‌وگو را مقامات عالی‌رتبه مجریه تشکیل می‌دهند و محل دبیرخانه شورای مذکور در اتاق ایران قرار دارد.

ثانیاً: تعلل و عدم توانایی دولت در اصلاح محیط مقرراتی کسب و کار، به ویژه ساماندهی و تسهیل صدور مجوزها، یکی از مهم‌ترین موانع ایفای کارکرد بایسته شورای گفت‌وگو و همچنین کمیته ماده (۱۲) است.

ثالثاً: به دلیل ضعف و عدم قابلیت‌های نهادی لازم، در موارد بسیاری، حل و فصل معضلاتی که در صلاحیت دستگاههای دولتی قرار دارد، به طرح و بررسی در شورای گفت‌وگو موکول می‌شود. طبعاً فرایند زمان‌بر و پیچیده در دستور کار قرار گرفتن و بررسی مسائل مربوط به قوانین و مقررات در شورای گفت‌وگو، سبب لاینحل ماندن طولانی مدت معضلاتی خواهد شد که هزینه‌های زیادی را برای بخش خصوصی در پی دارد.

صعوبت و پیچیدگی لغو و حتی اصلاح هر نوع

گواهی CE راهی برای ورود به بازار اروپا

ایران با شرکت ترکیه‌ای مذکور، تولیدکنندگان می‌توانند نشان CE را به سهولت و به‌هزینه کمتر دریافت کنند.

براین اساس، طی توافق صورت گرفته، رعایت الزامات اساسی محصولات تولیدی برای کیفیت کالا، حفاظت از سلامتی، ایمنی مصرف‌کننده و نیز حفاظت از محیط زیست بر پایه قوانین اتحادیه اروپا برای کالای مورد نظرشان اخذ کنند.

لازم به ذکر است تاکنون توافقاتی بین شرکت بازرسی کیفیت و استاندارد ایران و برخی شرکت‌های متقاضی صادرات به بازار جهانی صورت گرفته است که مطابق آن مقدمات دریافت CE-marking برای دستگاه‌هایی نظیر بورد الکتریکی، الکتروپمپ و الکترو موتور فراهم شده و مجوز عرضه این تجهیزات به بازارهای جهانی، به زودی صادر خواهد شد.

همچنین در رابطه با گروه‌های دیگر کالایی نظیر بویلرها، مخازن، رگلاتور، تجهیزات بدنسازی، قیر و لوازم ساختمانی و ... نیز با شرکت‌های صادرکننده توافقاتی صورت گرفته که به زودی اجرایی خواهند شد.

شایان ذکر است علامت CE نشان‌دهنده انطباق محصول تولیدی با قوانین و مشخصات تعریف‌شده در اتحادیه اروپا است و محصولی که موفق به اخذ این نشان شود، می‌تواند در تمامی کشورهای عضو اتحادیه اروپا بدون محدودیت برای فروش حضور یابد. علاوه بر کشورهای اروپایی بسیاری از کشورهای همسایه ایران و حاشیه خلیج فارس نیز، داشتن نشان CE را به عنوان شرط پذیرفتن کالاها جهت واردات اعلام کرده‌اند.

محصولات خود به بازارهای جهانی، نیازمند اخذ تاییدیه‌های کیفی هستند، اعلام کرده است: در گذشته برای این منظور محصولات خود را برای انجام آزمون‌های مورد نیاز و صدور گواهی‌نامه به اروپا ارسال می‌کردند؛ رویکردی که با توجه به تغییرات نرخ ارز و محدودیت‌های ناشی از تحریم، زمان و هزینه‌های بسیاری را بر تولیدکنندگان داخلی تحمیل می‌کرد؛ اما طی ماه‌های اخیر طبق موافقت‌نامه امضا شده میان شرکت بازرسی کیفیت و استاندارد

طبق توافق صورت گرفته میان شرکت بازرسی کیفیت و استاندارد ایران (ISQI) با شرکت SZUTEST ترکیه، تولیدکنندگان کالا می‌توانند با صرف کمترین زمان و هزینه، نشان CE اروپا (European Community) را از یک شرکت معتبر به منظور توسعه صادرات کالاهای داخلی دریافت کنند.

به گزارش ایسنا، شرکت بازرسی کیفیت و استاندارد ایران ضمن تاکید بر اینکه تولیدکنندگان داخلی کالاها برای صادرات

اطلاع رسانی عرضه سهام دولت

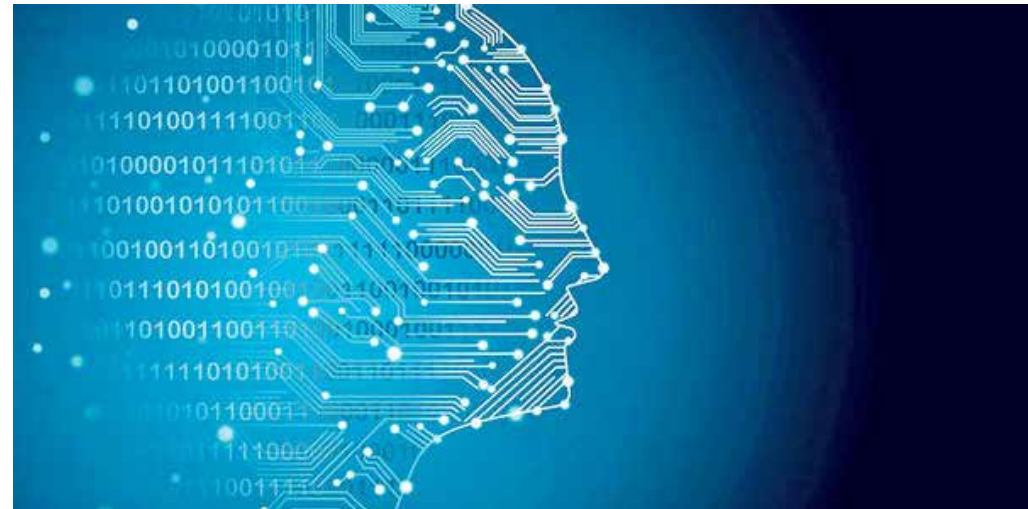
سازمان خصوصی سازی در نظر دارد سهام متعلق به دولت در شرکت‌های پالایش بندرعباس، تهران، اصفهان و شرکت سرمایه‌گذاری ملی ایران را از طریق بورس عرضه و واگذار کند.

سازمان خصوصی سازی در نظر دارد به استناد قانون اجرای سیاست‌های کلی اصل ۴۴ قانون اساسی مصوبه هیات واگذاری و سایر قوانین و مقررات مربوطه، سهام متعلق به دولت در شرکت‌های پالایش بندرعباس، تهران، اصفهان و شرکت سرمایه‌گذاری ملی ایران را به شرح اطلاعات جدول مربوطه، از طریق بورس و با رعایت دستورالعمل اجرایی روش انتخاب مشتریان راهبردی (استراتژیک) و احراز و پایان اهلیت مدیریتی در واگذاری‌ها، عرضه و واگذار کند.

در این راستا خلاصه آگهی عرضه نوبت اول در روزنامه‌های کثیرالانتشار دنیای اقتصاد و ایران در تاریخ ۱۵ مرداد منتشر و نوبت دوم در تاریخ ۲۲ مرداد منتشر شده است. اطلاعات تکمیلی عرضه مشتمل بر شرایط واگذاری و به ویژه نحوه بررسی صلاحیت مقتضیان، در پایگاه اطلاع رسانی این سازمان به نشانی www.ipo.ir (بخش فهرست آگهی دارایی و بنگاه‌های در حال عرضه) در دسترس است. مقتضیان می‌توانند در صورت هرگونه ابهام احتمالی و برای کسب اطلاعات بیشتر با شماره ۰۲۱-۸۸۰۸۳۶۴۰ تماس حاصل فرمایند.

نیازهای جدید شرکت‌هایی که وارد موج تازه‌ای از اتوماسیون و دیجیتال سازی شده‌اند

مهارت‌های حیاتی برای آینده کار

آینده تا ۳۰ درصد کاهش یابد، درحالی که تقاضا برای سواد ابتدایی و مهارت‌های ریاضی، تا حدود ۲۰ درصد کاهش می‌یابد. در مقابل، انتظار می‌رود تقاضا برای مهارت‌های تکنولوژیک (هم کدنویسی و هم فعل و انفعال با تکنولوژی) تا ۵۰ درصد بالا رود. همچنین نیاز به مهارت‌های شناختی پیچیده تا یک سوم افزایش خواهد یافت. تقاضا برای مهارت‌های احساسی و اجتماعی سطح بالا، مثل اقدامات ابتکاری، رهبری سازمانی و کارآفرینی نیز بیش از ۳۰ درصد افزایش می‌یابد.

رهبران سازمانی آماده نیستند

رهبران سازمان در بخش‌های کاملا عملیاتی، می‌دانند که اتوماسیون و دیجیتال سازی احتمالاً شکاف مهارت قابل توجهی ایجاد می‌کند، اما بیشتر آنها می‌گویند برای این چالش آماده نیستند. در نظرسنجی موسسه مک‌کینزی در سال ۲۰۱۷ که ۱۱۶ مدیر اجرایی در سازمان‌های را دربر می‌گیرد، حدود دوسوم پاسخ‌دهندگان گفته‌اند مهارت‌های جدید جزو ۱۰ مساله اول در شرکت‌های آنها بوده است. تنها ۷ درصد پاسخ‌دهندگان فکر می‌کنند شرکت‌های آنها آمادگی کامل برای پرداختن به شکاف مهارت‌های لازم در پنج سال آینده را دارند. وقتی از مدیران در این نظرسنجی پرسیده شد چرا سازمان‌های آنها هنوز آماده مقابله با مساله مهارت‌ها نیستند، سه مانع اصلی را مورد اشاره قرار دادند. از هر چهار نفر، بیش از یک نفر گفته که شناخت روشنی از اثرات اتوماسیون و دیجیتال سازی آینده بر ملزومات ارتقای مهارت‌ها ندارد. تقریباً یک نفر از هر چهار نفر می‌گوید ابزارها یا دانش لازم را برای تلاش‌ها در جهت ارتقای مهارت‌های نیروی کار ندارد. و تقریباً یک سوم آنها فکر می‌کنند زیرساخت‌های فعلی منابع انسانی نمی‌تواند

نقش‌های فعلی خود برآید و تغییر مهارت‌ها، که در آن نیروی کار به قابلیت‌های جدید نیاز دارد تا نقش‌های متفاوت و کاملاً جدیدی داشته باشد. تحقیقات ما نشان می‌دهد چالش تغییر مهارت‌ها در بخش‌های عملیاتی مثل تولید، حمل‌ونقل، خرده‌فروشی و همچنین مشاغلی که با عملیات سروکار دارند، مثل پشتیبانی، پردازش و انبار، به‌طور خاص شدت بیشتری دارد. این بخش‌ها و مشاغل، درجه تغییر بزرگ‌تری را نسبت به میانگین جهانی تجربه می‌کنند، چون اغلب تعداد افراد بیشتری را به کار می‌گیرند و نیز ماهیت پیش‌بینی‌پذیر و تکرارپذیر خیلی از وظایف عملیاتی، آنها را شایسته اتوماسیون یا دیجیتال سازی می‌کند.

تحلیل‌ها نشان می‌دهد ۳۹ تا ۵۸ درصد فعالیت‌های کاری در سطح دنیا در بخش‌های عملیاتی، با استفاده از تکنولوژی‌های امروزی، اتوماتیک‌سازی می‌شود که ۱/۳ برابر پتانسیل اتوماتیک‌سازی فعالیت‌ها در بخش‌های دیگر است. به جز حجم تغییرات آینده در فعالیت‌ها و نقش‌های نیروی کار، چیزی که بیشترین اهمیت را دارد، ماهیت این تغییرات است. افزایش اتوماسیون، به‌طور قابل توجهی پروفایل مهارتی مشاغل فردا را تغییر می‌دهد. این موضوع هم برای کارفرما و هم برای نیروی کار، به یک اندازه آثار و عواقب دارد. شرکت‌ها به افرادی با مهارت‌های درست نیاز دارند تا بتوانند تجهیزات اتوماتیک‌سازی شده و فرآیندهای دیجیتال خود را توسعه دهند و مدیریت و پشتیبانی کنند و کارهایی را انجام دهند که ماشین‌ها نمی‌توانند. کارکنان به مهارت‌هایی نیاز دارند که آنها را برای دسترسی به اشتغال جدید توانمند کند. به‌عنوان مثال، انتظار می‌رود در اروپا و آمریکا، تقاضا برای مهارت‌های فیزیکی و یدی در وظایف قابل تکرار و قابل پیش‌بینی طی دهه

اولویت‌های مشتری هستند. بیرون آمدن از این شرایط، سازمان‌ها را مجبور می‌کند عملیات خود را برای نرمال بعدی، مورد بازنگری قرار دهند. شرکت‌های تولیدی شکل زنجیره‌های تامین و خطوط تولید خود را تغییر می‌دهند. سازمان‌های خدماتی خود را سازگار می‌کنند تا بر سفرهای مشتری دیجیتال و عملیات بدون تماس تاکید کنند. این تغییرات، اثرات قابل توجهی بر نیاز برای به‌روزرسانی مهارت‌ها و قابلیت‌های نیروی کار خواهد داشت؛ از افزایش چشمگیر دورکاری تا نیاز به کسب مهارت برای استفاده از ابزارهای جدید و اجرای ملزومات سلامت و ایمنی.

آینده کار به دو نوع تغییر در شرایط نیروی کار نیاز دارد: ارتقای مهارت‌ها، که در آن نیروی کار مهارت‌های جدید به دست می‌آورد تا از پس

پیشرفت تکنولوژیک، به ماشین‌ها امکان می‌دهد خیلی از وظایفی را که زمانی فقط به حضور انسان نیاز داشتند، انجام دهند. این انقلاب اتوماسیون جدید، تأثیری اساسی بر اشتغال در سال‌های آینده خواهد داشت. تقریباً همه مشاغل تغییر می‌کنند، تغییر برخی از آنها کاملاً عمیق است و اکثریت کارکنان امروزی باید مهارت‌های خود را توسعه دهند. آماده شدن برای کارهای آینده، یکی از مشکلات بارز کسب‌وکار عصر ما است - و مشکلی است که بیشتر سازمان‌ها آمادگی پرداختن به آن را ندارند.

تحول به سوی انقلاب اتوماسیون، با پاندمی کووید-۱۹ تسریع شده است. شرکت‌ها در حال تبدیل بحران به دنیایی از فاصله‌گذاری فیزیکی نیروی کار و تحولات اساسی در رفتارها و

ISNA PHOTO

Farzad Zanjirdar

